

Phẩm 12: THI-LỢI-LA (20 bài kệ)

Xưa thành Ba-la-nại  
Phật Ca-diếp Niết-bàn  
Vua Cơ Duy dựng tháp  
To lớn bằng thất bảo  
Vua do phước đức này  
Sinh con thái tử báu.  
Lúc đó con kính Phật  
Cũng xây tháp bạc nhất  
Nương theo công đức ấy  
Đời đời sinh ở đâu  
Trên cõi trời hay người  
Phước báo tự nhiên hiện;  
Dù sinh ở nơi đâu  
Đều giàu bạc nhất nước  
Của cải nhiều vô cùng  
Thường thích bố thí lớn.  
Con suốt năm trăm năm  
Tuệ thí, không tham tiếc  
Cung cấp cho thường dân  
Tỳ-kheo và Phạm chí,  
Nhờ hành theo hạnh giác  
Tâm đạt vô ái lậu  
Lòng thanh tịnh hỷ hoan  
Cúng năm trăm tu sĩ.  
Bởi nhờ công đức đó  
Tại đây đời cuối cùng  
Sinh tộc Thích thế lực  
Vừa sinh, miệng liền nói:  
“Trong nhà có cửa báu  
Tiền bạc và vật dụng  
Tôi sẽ đem tất cả  
Cứu cho kẻ bần cùng  
Sẽ thí không luyến tiếc  
Cấp tế người nghèo hèn  
Đã tin có thiện quả  
Sao lại không bố thí.”  
Trong nhà nghe con nói  
Lòng kinh hãi buồn lo  
Bỏ chạy khắp tán loạn  
Nhũ mẫu cũng xa lánh  
Mẹ con vì yêu quý  
Liền nhẹ bảo con rằng:  
“Là Trời, Người, Quỷ thần  
Sao nói lời quái dị?”

Lúc đó con liền thưa:  
“Là người, chẳng phải quỷ  
Con bố thí bao đời  
Nên ưa theo hạnh thí.”  
Mẹ con nghe lời ấy  
Vui mừng chẳng hỡi kinh  
Còn hứa khuyến trợ con  
Tùy ý mà bố thí.  
Trong nhà nhiều quyến thuộc  
Mẹ truyền cúng dường con  
Được mọi người kính yêu  
Ai thấy cũng hoan hỷ.  
Khi con vừa mới sinh  
Trong nhà liền hưng thịnh  
Nhờ vậy các Tịch chí  
Gọi con: Thi-lợi-la.  
Ở nhà vui bố thí  
Cấp dưỡng các người nghèo  
Gặp Bạc Chánh Đăng Giác  
Liên bỏ nhà học đạo  
Khi sinh nhà hưng thịnh  
Chạm đất liền biết nói  
Cho nên gọi Thi-lợi  
Tiếng tăm ai cũng biết.  
Chẳng tham luyến gia đình  
Cũng chẳng vì sợ hãi  
Vì tín xuất gia học  
Nên đạt đủ thần thông  
Được quốc chủ khâm phục  
Đại thần và nhân dân  
Đều cúng nhiều y thực  
Sàng tọa, các đồ dùng.  
Như vậy Thi-lợi-la  
Ở giữa Tỳ-kheo Tăng  
Bên ao A-nậu-đạt  
Tự nói việc đời trước.

M